

Školitelský posudek na diplomovou práci Bc. et Bc. Barbory Kličkové

„Být dobrým člověkem je více, než být velkým umělcem“.

Interpretace pamětí a deníků Anny Chlebounové

FFUK 2020

Cíl práce:

Cílem práce bylo zmapovat celý „život“, tedy vnitřní a vnější svět matky, selky a pozdější poslankyně a senátorky za agrární stranu Anny Chlebounové na základě ego dokumentů. Protože její politická činnost byla zpracována v pracích Marie Mackové a Dany Musilové, omezila se tato práce jen na reflexi její politické činnosti v jejím soukromém životě, kterou obě výše zmíněné badatelky netematizovaly.

Charakteristika práce

Bc. et Bc. Barbora Kličková předložila po všech stránkách povedené dílo: je přesvědčivé, vyvážené ve všech polohách, uměřené v úsudcích, bezchybné v jazyku a v citaci pramenů. Právě skvělá pramenná základna sestávající se především ze zcela autentických tzv. ekodokumentů, které se nacházejí ve Sbírce pamětí Historického ústavu AV ČR a které vlastní potomci Anny Chlebounové včetně rodinných fotografií byla první předpokladem ke vzniku příkladné diplomové práce.

Metoda zpracování

Základní metodou zpracování těchto egodokumentů je analýza každodenního života v klasickém rozčlenění podle životního cyklu na dětství, dospívání a školní docházka, poměry v rodině a odchod do poručnictví, námluvy, svatba, rodinný života, práce na statku, rození dětí, život v míru a za válek, smrt, a to včetně pokusu o postižení vnitřního světa skrytě emancipované venkovské ženy. První pozoruhodností této „hrdinky každodennosti“ je ta skutečnost, že psala pro sebe deníky, které nejsou vůbec banální. Ba naopak ukazují ve své plnosti a rozporuplnosti život na českém venkově v době modernizace a liberalizace. Prvním

modernizačním jevem kromě kontaktu s městem a jeho vymoženostmi (lékař, záložna, nádraží, kavárna, restaurace, finanční úřad apod.) je právě fenomén selské emancipace, zde zviditelněný v podobě sebevědomé a přitom pokorné ženy konvertitky, která převyšovala muže, tchýni i své ženské a mužské okolí. Druhým je pak skutečnost, že za svého poručníka a pak i muže, který byl starostou obce v nezáviděníhodné době první světové války, (skrytě a bez odměny) vykovala samosprávnou činnost a třetí pak, že se i díky svému psaní a svým kontaktům na vedení agrární strany v Praze (a to přímo na politicky protřelého A. Švehlu, který pochopil politický a propagandistický potenciál nového ženského elektoriátu pro agrární stranu) stala poslankyní a poté senátorkou Národního (i toho prvního revolučního) shromáždění nové republiky. Udivující při tom je, že z paměti nepřimo prosvítá, že Anna Chlebounová vůbec nikdy netrpěla monarchistickým komplexem a naopak se vyznačovala zřejmou občanskou a náboženskou střídmostí. Její materiální a duchovní ukotvení v národním republikánském prostředí ji vydrželo i za německé okupace, a to možná i proto, že jejími největšími životními láskami byli Karel Havlíček Borovský a Božena Němcová, jejichž díle a životě vždy hledala inspiraci pro sebe více než v protestantské víře.

Závěrečné shrnutí

Diplomovou práci doporučuji vřele k obhajobě, protože diplomantka kromě znalosti historického řemesla a českého jazyka prokázala schopnost zpracovat nelehké, ale nádherné téma, byť jednou, ale velmi účinnou a působivou metodou, který historický výzkumu egodokumentů nabízí.

Prof. Milan Hlavačka

V Rožmitále pod Třemšínem 16. 1. 2020